

ת"פ 12538/03/10 - מדינת ישראל נגד יצחק קלקודה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12538-03-10 פרקליטות המדינה, מחלקה כללית נ' קלקודה
ת"פ 12642-03-10 פרקליטות המדינה, מחלקה כללית נ' פ.א. אירועים בע"מ ואח'
תיק חיצוני: תיק עזר

בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה
מאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות המדינה - מחלקה כללית ע"י עו"ד עופרה אורנשטיין
נגד יצחק קלקודה ע"י ב"כ עוה"ד גדעון בן אור
נאשם

החלטה

בפני בקשה מטעם הנאשם לפי סעיף 207 לחוק התכנון והבניה התשכ"ה - 1965 להארכת מועד כניסתם לתוקף של צווי הריסה והפסקת שימוש שניתנו בגזר הדין שנתתי מיום 22.6.14. בקשה זו דינה להידחות. להלן נימוקיי:

א. גזר הדין ניתן ביום 22.6.14 וצווי ההריסה לגבי המבנים השונים וצווי הפסקת השימוש ניתנו בהתבסס על הסדר טיעון שהיה בין הצדדים ואשר לפיו, למרות חומרת העבירות נשוא כתב האישום, סוכם שיוארך המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם וכן ניתנו הצווים האמורים. באי כח הצדדים השאירו לשיקול דעתו של בית המשפט רק את גובה הקנס שיושת על הנאשם. במילים אחרות, מועד כניסתם לתוקף של הצווים היה מבין השיקולים שעמדו לעיני המאשימה בעת שהגיעה להסדר שאליו הגיעה עם הנאשם.

ב. במסגרת גזר הדין הושת על הנאשם קנס בסך של 2.5 מיליון ₪. על גזר הדין הוגש ערעור על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז במסגרת עפ"ג (מח' מרכז) 4303-08-14 וביום 12.2.15 כבוד השופטת הבכירה נגה אהד דחתה את הערעור.

ג. במסגרת גזר הדין עמדתי בהרחבה על העובדות של שלושת האישומים שבכתב האישום ועל החומרה הרבה הנובעת מביצוען של העבירות שבהן הורשע הנאשם. מדובר באחד מהתיקים החמורים שהגיעו לפתחו של בית המשפט. מדובר בבניה לא חוקית בהיקף נרחב ובשימושים חורגים בהיקף משמעותי ביותר. כמו כן, קבעתי שמתוך שלוש דרגות אשם שרלבנטיות לקביעת מתחמי העונש ההולמים בעבירות תכנון ובניה, הנאשם נמצא בדרגת האשם הגבוהה ביותר וזאת לאור אורך תקופת השימוש, אי הסרת עמוד 1

המבנים ואי הפסקת השימושים במשך תקופה ממושכת וכן הפרת צווים שיפוטיים באופן שיטתי ולאורך מספר שנים. בנוסף, קבעתי שמדובר בדרגת הנזק הגבוהה ביותר מתוך מדרג של נזק שאותו הגדרתי כקריטריון מנחה בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות תכנון ובניה, וזאת לאור היקף הבניה והיקף השימושים החורגים. הצבתו של הנאשם בדרגת האשם הגבוהה ביותר ובדרגת הנזק הגבוהה ביותר, יש בה בכדי להטות את הכף לעבר דחיית הבקשה שבפניי. לגבי מידת האשם ומידת הנזק שרלוונטיים לנאשם שבפני, ראו בהרחבה פסקאות 19 עד 23 לגזר הדין שנתתי ביום 22.6.14.

ד. יוזכר שכתב האישום הוגש בחודש מרץ 2010 ומתייחס לשימושים חורגים ובניה לא חוקית בהיקפים משמעותיים ביותר בשלושה משקים שונים. במהלך כל התקופה שבה תיק זה היה תלוי ועומד בבית המשפט לא הוכשרה הבניה וגם לא הוכשרו השימושים החורגים. במהלך כל התקופה שחלפה, הנאשם השכיר נכסים שונים ומבנים שונים בתוך המשקים והפיק רווחים משמעותיים ביותר מהעבירות שביצע. לגבי היקף הרווחים שהפיק הנאשם, ראו סעיף 22(א) לגזר הדין ושם קבעתי כי "לא ניתן להשתחרר מהרושם שמדובר ברווחים נכבדים ביותר בהיקף של מיליוני שקלים (בכל מקרה אינני קובע מסמרות לגבי השאלה אם מדובר במיליונים בודדים או בעשרות מיליונים, כפי שטענה המאשימה)". הארכת תוקפם של הצווים משמעה אישור לנאשם להמשיך עשיית רווחים שלא כדן מהעבירות שביצע.

ה. סעיף 207 לחוק התכנון והבניה מסמך את בית המשפט להאריך את המועד לביצוע צו הריסה וצו הפסקת שימוש "אם ראה טעם לעשות כן". במקרה שבפני, לא מצאתי שקיימים טעמים שמצדיקים מתן אורכה.

ו. הנאשם הגיש ביום 11.3.15 תשובה לתגובה של המאשימה לבקשה שהוגשה מטעמו. לתשובה צירף העתק מהסכם שנערך ביום 1.2.15 בינו לבין צד ג' (מר אילן חיים) בדבר מכירת מספר צימרים על תכולתם לאותו צד ג', ואשר על הנאשם לפנות על פי גזר הדין, כאשר בהסכם נקבע מועד פינוי עתידי לעוד 5 עד 7 חודשים. בנוסף, צירף תצהיר מטעם אחד השוכרים (מר אודי אילן) באחד המבנים שיש לפנותם לפי גזר הדין, לפיו נחוצה לאותו שוכר אורכה לשם התארגנות על מנת להעביר את עסקו למקום אחר. יפים לענייננו דבריו של כבוד השופט מלצר ברע"פ 1525/14 **מרכז הבניה הישראלי בע"מ נ' מדינת ישראל הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה רמלה** [פורסם בנבו] (20.3.14) פסקה 11:

"לא נעלמו מעיני - טענות המבקשים הנוגעות להפסדים העלולים להיגרם להם כתוצאה מהחלת הצו, כמו גם לנזקים הצפויים לצדדים שלישיים. עם זאת, על המבקשים היה לצפות נזקים אלו ולהחיש את צעדיהם בהתאם, כדי להימנע מהם. משלא עשו כן - אין להתחשב בטענה זו, ואין לדחות את הצו באופן שעלול להפוך את שלטון החוק להפקר".

ז. יתר על כן, הנאשם לא הבהיר מהן הפעולות הספציפיות שביצע מהמועד שבו ניתן גזר הדין (22.6.14).

ועד היום, להבטחת ביצוע הצווים, וזאת לגבי כל אחד מהמבנים נשוא הבקשה שבפני ואשר לגביהם מבוקשת האורכה לכניסתם לתוקף של צווי ההריסה וצווי הפסקת השימוש. היה על הנאשם להבהיר בבקשה שהגיש לגבי כל אחד מהמבנים בנפרד מה נעשה על ידו על מנת להבטיח את ביצוע הצווים וזאת בתקופה שבין מועד מתן גזר הדין ביום 22.6.15 ועד היום, וזאת על מנת שבית המשפט יוכל לבחון את "סבירות" האורכה המבוקשת לכל מבנה ומבנה. בפועל, הדבר לא נעשה.

ח. לאור כל האמור לעיל, הבקשה מטעם הנאשם להארכת המועד לכניסתם לתוקף של צווי הריסה וצווי איסור שימוש, נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ה, 11 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.